Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38166
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

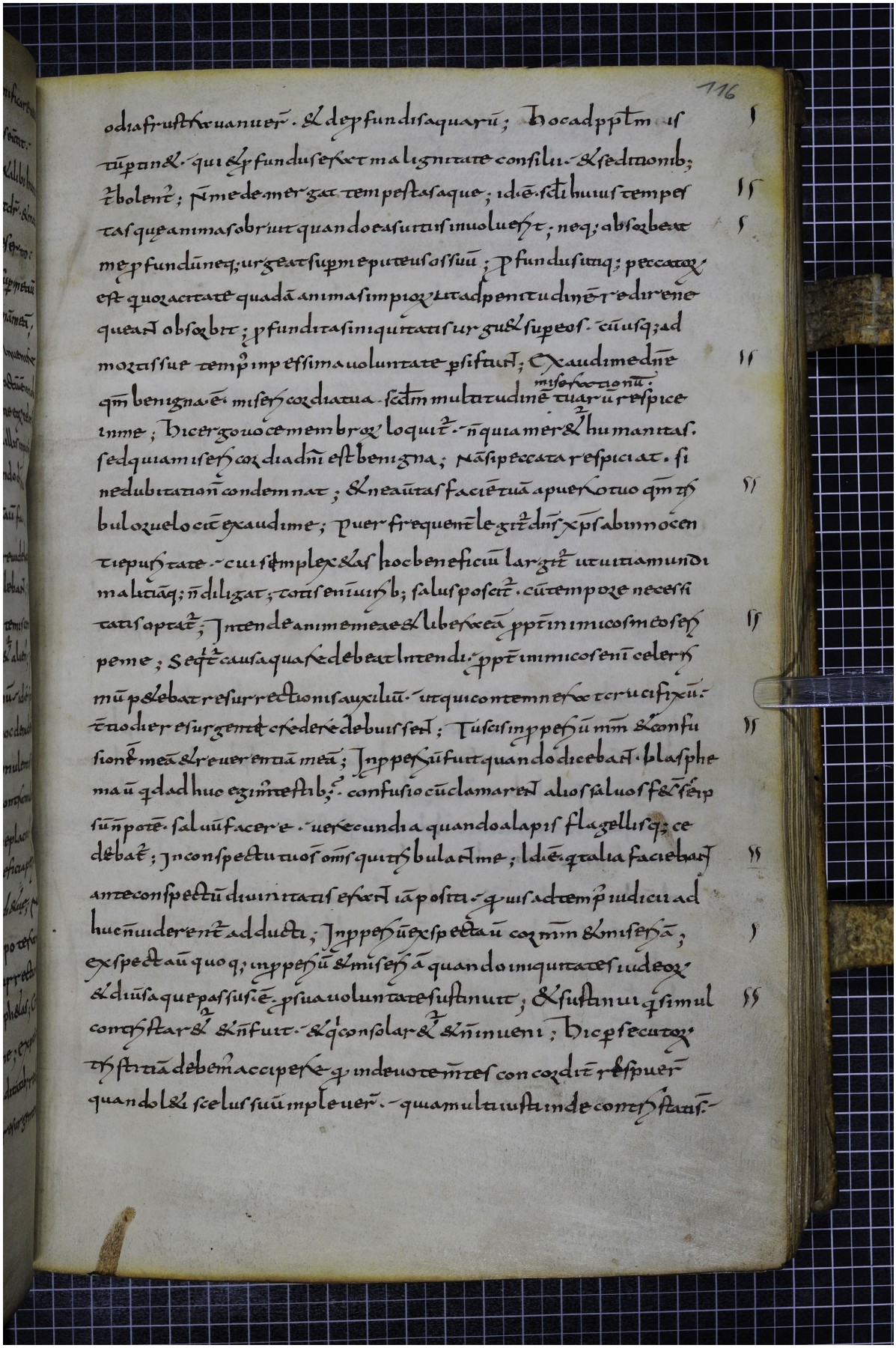

116

odia frustra ruanuer. & de profundis aquarū; Ho ca d ppt m us
tūpta &. qui & profundus esset malignitate consilii. & sed tuomb;
tbolent; ne me demergat tempestas aque; idē. sed huius tempes
tas que animas obruit quando easuturis inuoluerit; neq; absorbeat
me profundum neq; urgeat super me puteus os suum; Profundus itaq; peccator
est quo ac ritate quadā animas impio rum ad penitudinem redire ne
queat obsorbit; profundi a iniquitatis ut gus & super eos. cum usq; ad
mortis sue tempus impessima uoluntate psistant; Exaudime domine
qm benigna est misericordia tua. secdm multitudinem misericordiarum tuarū respice
in me; Hic ergo uoce membrorum loquitur. nq; iam ergo & humanitas.
sed quia misericordia domini est benigna; nāsi peccata respiciat. si
ne dubitatione condemnat; & ne auertas faciem tuam a puero tuo qm tri
bulor uelocit exaudime; puer frequenter legitur dns xps ab innocen
tie puritate. cui sit plex & as hoc beneficium largitur ut uitia mundi
malitiaq; non diligat; totis enim uiribus; salus poscit. cum tempore necessi
tatis optat; Intende animae meae & liberea eam ppter inimicos meos seri
peme; Sed quia causa qua se debeat intendi. ppter inimicos enim celeris
mum pstebat resurrectionis auxilium. ut qui contemnere crucifixum.
tuo die resurgente credere debuisset; Tu scis in ppetuum nim & confu
sionem meam & reuerentiam meam; In ppetuum fuit quando dicebant. blasphe
mauit qd ad huc egimus testib;. confusio cuclamaret alios saluos fecisse
sum potest. salum facere. uerecundia quando a lapis flagellisq; ce
debat; In conspectu tuo omis qui tribulant me; Idē. qualia faciebant
ante conspectum diuinitatis esset iam posita. qui ac tempus iudicii ad
huc nuderent adducti; In ppetuum expectauit cor mum & miseria;
expectauit quoq; in ppetuum & miseria quando iniquitates iudeorum
& diuisaque passus est. pstua uoluntate sustinuit; & sustinui qsimul
contristar & & non fuit. & qd consolar & & non inueni; Hic pseuto
ris tristitia debem accipere. q in deuote mtes concordit respuere
quando & scelus suum plenuerit. quamultum iustum de contristatus.